

„eller invaliderente“. I sidste linie ændres ordet „denne“ til „renten“.

I stk. 2 indsættes foran ordet „bemyndigede“ ordene „samt på de i § 39, stk. 1 og 2, i samme lov omhandlede plejehjem for kronisk syge“, og ordet „approbere“ ændres til „fastsætte“.

I stk. 3, 1. pkt., ændres ordet „aldersrentemodtagere“ til „alders- og invaliderentemodtagere“, og efter ordet „alderdomshjem“ indsættes ordene „eller i et af de i forsorgslovens § 39, stk. 1 og 2, omhandlede plejehjem“.

Som nyt 6. og 7. pkt. indføjes: „Ved opgørelsen af indtægten for en rentemod-

tager, der har ophold på et af de i forsorgslovens § 39, stk. 1 og 2, omhandlede plejehjem for kronisk syge, vil der være at se bort fra mindre indtægter, der stammer fra rentemodtagerens personlige arbejde under opholdet i plejehjemmet. Nærmere regler fastsættes af socialministeren“.

I sidste stk. ændres „§ 65, stk. 3,“ til „§ 65“.

§ 3.

De i lov om offentlig forsorg § 73 som ændret ved denne lov fastsatte regler for ydelse af refusion m. v. får første gang virkning for den refusion, der ydes i finansåret 1955—56.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 15. marts 1949 nedsatte socialministeren et udvalg til behandling af spørgsmål vedrørende plejestiftelser for kronisk syge.

Den 27. august 1954 har udvalget til socialministeren afgivet betænkning om plejehjem for kronisk syge, ligesom udvalget har udarbejdet forslag til lov om ændring i forsorgsloven og folkeforsikringsloven.

Efter forsorgslovens § 39 påhviler opgaven med tilvejebringelse af plejestiftelser for kronisk syge amterne, og efter forsorgslovens § 73 fordeles udgifterne (underskuddet) ved driften af amtsplejestiftelsen på amtsråds kredsen og de i forbindelse med denne stående købstæder efter folketal.

Der er siden socialreformens gennemførelse i 1933 kun i yderst ringe omfang oprettet amtsplejestiftelser. Det er udvalgets opfattelse, hvortil socialministeriet kan slutte sig, at den tilbageholdenhed, der har gjort sig gældende på dette område, i første række skyldes den gældende refusionsregel, der ikke kan anses for rimelig og hensigtsmæssig. Denne regel må nemlig antages at føre til, at der i almindelighed vil blive stor forskel på de deltagende kommuners udgifter pr. sygedag, idet udnyttelsen af plejestiftelsen ikke vil følge forholdet mellem indbyggertallet, men i langt højere grad være afhængig af plejestiftelsens beliggenhed i forhold til de deltagende parter.

Udvalget foreslår derfor, at der gennemføres en ordning, hvorefter den del af udgifterne, som kommunerne selv skal bære, fordeles i forhold til indlæggelsesdage.

Udvalget finder det rigtigt, at der som hidtil og som ved alderdomshjem i henhold til folkeforsik-

ringsloven fastsættes takster, der lægges til grund ved beregningen af refusion, jfr. nedenfor.

Udover den takst, der kan anmeldes til refusion i henhold til folkeforsikringsloven, er det fundet rimeligt, at der ydes et yderligere tilskud. Der stilles derfor forslag om ydelse af tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond. Herved har man lagt vægt på, at det drejer sig om syge, og at det derfor vil være naturligt, at ordningen nogenlunde kommer til at svare til den, der tilstræbes ved sygehusene. Endvidere er det taget i betragtning, at kommunerne under den nugældende ordning bærer en forholdsvis stor del af udgifterne ved driften af plejehjem, og at dette kan have været medvirkende til den tilbageholdenhed, der har hersket med hensyn til oprettelse af nye plejehjem.

Det er fundet mest hensigtsmæssigt, at dette tilskud ydes i forhold til plejedage. Endvidere har man fundet det ønskeligt at få en ordning, hvorefter der sker en automatisk regulering af dette tilskud. Endelig har man tilstræbt at fastsætte tilskuddet således, at den del af udgifterne, som også under hensyntagen til fordelingen af refusionstaksten i henhold til folkeforsikringsloven skal bæres af kommunerne, andrager ca. halvdelen af de samlede udgifter. Efter foretagne beregninger må det skønnes, at man skulle kunne nå hertil, hvis tilskuddet fra den fælleskommunale udligningsfond ydes pr. plejedag og fastsættes til halvdelen af nettogennemsnitsudgiften pr. plejedag for samtlige plejehjem, heri medregnet udgiften til afskrivning og forrentning, jfr. iøvrigt nedenfor. Udover at begrænse udligningsfondens tilskud til 50 pct. af nettogennemsnitsudgiften for samtlige plejehjem, er det fundet rigtigt at fastsætte